

Til stk. 2

Bestemmelsen i stk. 1 om oplysningspligt gælder efter stk. 2 ikke, hvis den registrerede allerede er bekendt med de i stk. 1, nr. 1-3, nævnte oplysninger. Det vil ofte være vanskeligt for den dataansvarlige i praksis at afgøre, hvorvidt den registrerede allerede er bekendt med de yderligere oplysninger, som den dataansvarlige efter omstændighederne er forpligtet til at meddele i henhold til bestemmelsen i stk. 1, nr. 3. I de tilfælde hvor den dataansvarlige eller dennes repræsentant er i tvivl herom, forudsættes det, at der gives den registrerede meddelelse i overensstemmelse med stk. 1.

Af bestemmelsen følger endvidere, at oplysningspligten i stk. 1 ikke gælder, hvis registreringen eller videregivelsen er udtrykkeligt fastsat ved lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov. Pligten eller retten til at registrere eller videregive oplysninger kan for det første følge af lov i formel forstand. Dette vil bl.a. være tilfældet for så vidt angår reglerne i arkivloven og lov om Danmarks Statistik. Endvidere vil pligten eller retten til at registrere eller videregive oplysninger kunne følge af administrative retsforskrifter såsom anordninger og bekendtgørelser. Det skal være udtrykkeligt fastsat, at der kan eller skal ske registrering eller videregivelse af oplysninger.

Til stk. 3

Efter bestemmelsen gælder oplysningspligten i stk. 1 heller ikke, hvis underretning af den registrerede viser sig umulig eller er uforholdsmæssig vanskelig. Med udtrykket uforholdsmæssig vanskelig fastsættes det, at der gælder et proportionalitetsprincip ved vurderingen af, om meddelelse, som foreskrevet i stk. 1, skal gives. Der skal ske en afvejning af på den ene side betydningen af en sådan underretning for den registrerede, og på den anden side den arbejdsindsats hos den dataansvarlige, der vil være forbundet med en sådan underretning. I hvilket omfang, underretning af registrerede personer er uforholdsmæssig vanskelig eller endog umulig, skal afgøres i den enkelte situation. Der skal i den forbindelse bl.a. lægges vægt på antallet af registrerede, oplysningernes alder, samt de kompensatoriske foranstaltninger, f.eks. offentlige oplysningskampagner, der eventuelt måtte blive truffet af den dataansvarlige. Endvidere må det tillægges betydning, hvor betydelige de interesser er, af hensyn til hvilke oplysningerne behandles, og hvor indgribende det er for den enkelte, at der foretages behandling af oplysninger om vedkommende.

Det kan bl.a. nævnes, at det ud fra en proportionalitetsbetragtning normalt vil være uforholdsmæssigt

vanskeligt for f.eks. dataansvarlige domstole at underrette bipersoner (personer, som kun er bipersoner i behandlingen) om, at der indsamles oplysninger om dem i forbindelse med behandlingen af en civil retssag.

Det forudsættes endvidere, at der efter bestemmelsen kun i særdeles begrænset omfang vil påhvile dataansvarlige, der foretager behandling af oplysninger i statistisk øjemed eller til historiske eller videnskabelige forskningsformål, en oplysningspligt over for de registrerede personer. Det samme forudsættes med hensyn til den behandling af oplysninger, som sker i retsinformationssystemer. Der henvises til *betænkningen*, side 298-300.

Til § 30

I bestemmelsen er fastsat regler om, i hvilket omfang den dataansvarlige kan gøre undtagelse fra den oplysningspligt, som følger af § 28, stk. 1, og § 29, stk. 1. Bestemmelsen har kun betydning, hvis underretning af den registrerede ikke kan undlades efter undtagelsesbestemmelserne i § 28, stk. 2, og § 29, stk. 2 og 3.

Efter bestemmelsen i *stk. 1* kan undtagelse fra bestemmelserne i § 28, stk. 1, og § 29, stk. 1, gøres, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til private interesser, herunder hensynet til den pågældende selv.

Indskrænkningen i den dataansvarliges eller dennes repræsentants oplysningspligt kan kun ske på baggrund af en konkret afvejning af de modstående interesser, som er nævnt i bestemmelsen. Afvejningen må foretages for hver enkelt oplysning for sig med den virkning, at der, såfremt sådanne hensyn kun gør sig gældende for en del af de i § 28, stk. 1, og § 29, stk. 1, nævnte oplysninger, skal gives den registrerede meddelelse om de øvrige oplysninger.

I afvejningen indgår som nævnt på den ene side den registreredes interesse i at få kendskab til de i § 28, stk. 1, og § 29, stk. 1, nævnte oplysninger. Heroverfor står hensynet til private interesser, herunder til den pågældende selv. De private interesser, som kan beskyttes efter bestemmelsen, er såvel den dataansvarliges som tredjemands interesser. Som private interesser, der bl.a. vil kunne begrunde hemmeligholdelse, kan nævnes forretningshemmeligheder, den professionelle tavshedspligt, som læger og advokater skal iagttage, retten til at forberede sit eget forsvar i retssager samt beskyttelse af menneskerettighederne. Der henvises herved til *betænkningen*, side 302 f. Med anvendelsen af udtrykket »afgørende« er det tilkendegivet, at undtagelse fra oplysningspligten kun kan gøres,